

Af ligningslovens § 5, stk. 8, følger, at hvis afdøde efterlader sig en ikke afholdt renteudgift, som afdøde ikke har haft fradragsret for som følge af bestemmelsen i ligningslovens § 5, stk. 7, og hvis boet afholder renteudgiften, har boet fradragsret for denne udgift.

Der hersker i praksis en vis tvivl om rækkevidden af § 5, stk. 8, herunder bl.a. om, hvorvidt den finder analog anvendelse på afdødes skyldige underholdsbidrag.

Det foreslås, at de nævnte led i kildeskattelovens § 30 som de nævnte særlovsbestemmelser afløses af det nye stk. 1, der ligeledes overflødiggør ejendomsavancebeskatningslovens § 14 A, stk. 1, og ligningslovens § 5, stk. 8.

Omvendt kan der i anden lovgivning være regler, som indebærer, at dødsboet ikke indtræder i afdødes skattemæssige stilling. I den kommunale ejendoms-skattelovs § 29 A er der regler om, at der ydes delvis godtgørelse for betalte grundskatter til ejere af ejendomme, der tilbageføres fra byzone til landzone. Størrelsen af denne godtgørelse afhænger af, hvor lang tid ejeren af ejendommen på tilbageførselstidspunktet har været ejer af ejendommen. I relation til disse regler anses der at indtræde et ejerskifte, når en ejendom efter et dødsfald overtages af et dødsbo, jf. Højesterets dom af 15. januar 1996 (Ugeskrift for Retsvæsen 1996 s. 492 ff.).

Retsstillingen på dette område berøres ikke af forslaget.

Indholdet af stk. 1 er, at dødsboet stilles på samme måde, som afdøde ville have været, hvis dødsfaldet ikke var indtruffet. Har afdøde således f.eks. foretaget skattemæssige afskrivninger på sine aktiver, kan boet fortsætte afskrivningerne på afdødes grundlag, uden afbrydelser. På tilsvarende måde betragtes aktiverne ved dødsboets senere salg til udenforstående, som om de var anskaffet af boet på de tidspunkter og til den pris, hvortil de er anskaffet af afdøde, og i øvrigt på de vilkår, der gjaldt for afdøde. Også afdødes spekulationshensigt eller næringsstatus succederer boet i. Det gælder, hvadenten der er tale om oprindelig eller efterfølgende næring eller spekulationshensigt, jf. bestemmelsens sidste pkt.

Det er uden betydning, hvordan afdødes anskaffelsesvilkår er fremkommet. Uanset at ordlyden af lovtæksten tager udgangspunkt i den typiske situation, hvor afdøde selv har anskaffet et aktiv, gælder bestemmelsen således ganske tilsvarende, hvis afdøde i sin tid har erhvervet aktivet ved udlæg eller udlodning med succession fra et dødsbo eller på anden måde er succederet i den forrige ejers skattemæssige stilling.

Ved den brede formulering af stk. 1 løses en række praktiske tvivlsspørgsmål om rækkevidden af den nuværende successionsbestemmelse.

I modsætning til de hidtidige regler indeholder stk. 1 udtrykkelig hjemmel til succession i afdødes passiver. Dette har bl.a. relevans i de særlige tilfælde, hvor personers passivposter er skatterelevante efter kursgevinstloven, nemlig dels spekulations- eller næringstilfælde, jf. den i kursgevinstlovens § 5, stk. 2, indeholdte henvisning til statsskattelovens §§ 4-6 og dels ved ekstraordinær indfrielse af kontantlån, jf. kursgevinstlovens § 5, stk. 7.

Den brede formulering af stk. 1 indebærer i forhold til de gældende regler den udvidelse, at dødsboet fremover vil kunne succedere i afdødes adgang til at fremføre overskydende tab på aktier m.v. omfattet af aktieavancebeskatningsloven.

Efter de gældende regler i kildeskattelovens § 30, stk. 1, skal boets indkomstopgørelse bygge på de skattemæssige slutværdier, der er lagt til grund for skatteansættelsen af afdødes mellempriode eller – i tilfælde af, at denne ikke er selvstændigt skatteansat – i boets åbningsstatus efter kildeskattelovens § 14. Omfatter boet også aktiver, der tilhører en efterlevende ægtefælle, gælder efter kildeskattelovens § 15 B særregler om, hvilke af- og nedskrivninger ægtefællen kan foretage på sådanne aktiver. Sådanne regler vil efter nærværende lovforslag blive overflødiges som følge af, at mellem- og boperioden foreslås beskattet under ét, jf. § 19, stk. 2.

I stk. 2 foreslås en særregel for de tilfælde, hvor gevinst og tab ved udlodning af en efterlevende ægtefælles aktiver til andre arvinger og legatarer efter førstafdøde skal henregnes til bobeskatningsindkomsten, jf. herved § 4, stk. 2.

Efter de gældende regler anses dødsboet foruden afdødes formue tillige i skattemæssig henseende for at indeholde den efterlevende ægtefælles andel af det hidtidige fælleseje og den efterlevende ægtefælles hidtidige skilsmissegærene. Disse regler fraviges ved forslaget i § 42, hvorefter den efterlevende ægtefælle i boperioden skal beskattes af hele sin indkomst inklusive eget formueafkast uanset formueordning. Imidlertid skal eventuel gevinst eller tab ved udlodning af den efterlevende ægtefælles aktiver til andre arvinger eller legatarer ikke henregnes til ægtefællens, men til dødsboets indkomst, jf. § 4, stk. 2, og § 42, stk. 2. Det er ligegyldigt, om gevinst konkret beskattes, eller om den ikke beskattes, fordi modtageren succederer efter § 36.

Det foreslås i tilknytning til stk. 1, at boet i disse tilfælde indtræder i den efterlevende ægtefælles skattemæssige stilling på samme måde som boet efter stk. 1 indtræder i afdødes skattemæssige stilling.